

Λόγος ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

κ. Βαρθολομαίου ἐν τῷ Σιναϊτικῷ Μετοχίῳ ἐν Ἰωαννίνοις

Κυριακὴ 10ῃ Ἰουλίου 2022 - Ὡρα 20:15

Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ Αὐθέντα, Γεραρὲ Προκαθήμενε τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς νέας Ρώμης καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν· Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πρῶτε τῆς ὑψηλίου Ὁρθοδοξίας, κύριέ μοι, κύριε Βαρθολομαῖ·

Σεπτὴ συνοδεία καὶ ἐκλεκτὴ χορεία τῶν Σεβασμιωτάτων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἀρχιερέων: Μύρων κ. Χρυσόστομε, Προύσσης κ. Ἰωακείμ, Λαγκαδᾶ κ. Πλάτων, τίμιε Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Μητροπόλεως πεφιλημένε ἅγιε ἀδελφέ, Μητροπολίτα Ἰωαννίνων κ. Μάξιμε, Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιγραμματεῦ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου κ. Γρηγόριε, Ἱερολογιώτατε διάκονε κ. Βοσπόριε, ἀξιότιμοι καὶ σεβαστοὶ κύριοι καὶ πατριαρχικοὶ συνοδοί·

Μετὰ βαθέων καὶ εἰλικρινῶν αἰσθημάτων, ἐγκαρδίων κτύπων, ἐξαιρέτου τιμῆς, εὐγνωμόνων εὐχαριστιῶν καὶ ἀπεριγράφτου πνευματικῆς εὐφροσύνης· ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως καὶ συμπάσης τῆς ἐν μέσῃ ἐρήμῳ ἐνασκουμένης Σιναϊτικῆς ἀδελφότητος, Σᾶς ὑποδεχόμεθα υἱκῶς καὶ Σᾶς καλωσορίζομεν ποθητῶς ἐν τῷ παλαιφάτῳ ἐν Ἰωαννίνοις Ἱερῷ Μετοχίῳ τούτῳ, τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Αὐτονόμου Βασιλικῆς καὶ Αὐτοκρατορικῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου καὶ Θεοβαδίστου Σιναίου Ὁρους.

Σᾶς ὑποδεχόμεθα ἐν τῷ ἱστορικῷ Μετοχίῳ μας ἐν Ἠπείρῳ, τὸ ὅποῖον μετ' ἐκκλησιαστικῆς εὐπρεπείας καὶ ἀπολύτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν κανονικὴν τάξιν, ἐργάζεται ταπεινῶς ὡς μοναστικὸν ἐξάρτημα, τελοῦν ἐν ἀγαστῇ καὶ πιλοτικῇ συνεργείᾳ μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Μαξίμου, ποιμενάρχου τῆς ἱστορικῆς καὶ πανευφήμου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων.

Ὁ ἱερὸς θεσμὸς τῶν Μετοχίων ἡξιοποιήθη καὶ κατηξιώθη τὰ μάλα παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς. Τὰ ἐκασταχοῦ ἡμέτερα Μετόχια, λόγῳ ἱστορικῶν συγκυριῶν, εἰς καιροὺς δυσχειμέρους, ἀνεδείχθησαν ἐστίαί παιδείας, φωτὸς καὶ μεταλαμπαδεύσεως τῶν ζωπύρων τοῦ Γένους καὶ τῆς Πίστεως ἡμῶν. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι, κατὰ πρόχειρον καταγραφὴν τοῦ ἔτους 1844, τὰ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Σιναϊτικὰ Μετόχια ἦσαν περὶ τὰ ὀγδοήκοντα (80) ἐπεκτεινόμενα ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν ἕως τῆς Βεσσαραβίας. Ὡσαύτως τὸ ἐνταῦθα ἱερὸν Μετόχίον μας, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΖ' αἰῶνος (πρώτη γραπτὴ μαρτυρία τὸ ἔτος 1610) μὲ τὴν λατρευτικὴν καὶ ὑπὲρ τοῦ

χειμαζομένου Γένους προστατευτικήν δρᾶσιν του κλείζει καὶ κατακοσμεῖ τὰς σελίδας τῆς τοπικῆς ἱστορίας τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας. Πρὸς τοῦτον ἕως τῆς σήμερον ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων ἀντιπελαργίζει τὰς εὐεργεσίας καὶ οὕτω χαίρει πολλῆς ἐκτιμήσεως καὶ διακριτικοῦ σεβασμοῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν τῆς πόλεως ἐν τῇ ἀνυστάκτῳ διακριτικῇ προσπαθείᾳ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπηρετούντων Σιναϊτῶν πατέρων δι' ἀκατάπαυστον διατήρησιν τῆς ὑγιοῦς ἐν Χριστῷ ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος ὡς καὶ διὰ τὴν φιλοκαλικὴν ἔφεσιν τῶν προσκυνητῶν του.

Εὐλικρινῶς καὶ ἐκ μέσης καρδίας Σᾶς εὐγνωμονοῦμεν ὑπερβαλλόντως διὰ τὴν λαμπρὰν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι κοινωνίαν καὶ φωταγωγικὴν παρουσίαν Ὑμῶν! Ἰδιαίτερος καὶ ὅλως ἐξαιρετός, εὐχαριστοῦμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα, διὰ τὴν ὄντως ἀρχοντικὴν, ἄμεσον καὶ μετὰ φιλοστόργου πατρικῆς διαθέσεως ἀποδοχὴν τῆς ἐσχάτως ἀπευθυνθείσης ταπεινῆς ἡμετέρας προσκλήσεως!

Ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, διὰ πρώτην φορὰν ἐπισκέπτεται τὸ ἱερὸν ἐν Ἰωαννίνοις Σιναϊτικὸν Μετόχιον ἢ Σεπτὴ Κορυφὴ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ δὴ ὁ εἰς πᾶσαν γῆν ἐγνωσμένος διὰ τὴν πολυποίκilon ἐκκλησιαστικὴν, κοινωνικὴν καὶ οἰκολογικὴν τριακονταετὴ καὶ πλέον δρᾶσιν Του, Οἰκουμενικός Πατριάρχης!

Παναγιώτατε ἐπιτρέψατε καὶ συγχρόνως συγχωρήσατέ μας δι' αὐτὴν τὴν ταπεινῶς ἐγκωμιαστικὴν ἀπόπειραν πρὸς τὸ σεπτὸν καὶ πολυπεφιλημένον Πρόσωπόν Σας· ἄλλως τε ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι, λέγοντες αὐτά, προσκρούομεν εἰς τὴν ἔμφυτον σεμνότητα τοῦ χαρακτήρός Σας. Ὅμως, διὰ τῆς τιμητικῆς ταύτης ἀποδόσεως πιστεύομεν ὅτι ἐκφράζομεν ἐκ βαθέων, ὡς παλαίφατον τμῆμα ἐκ μέρους τοῦ πληρώματος τοῦ Γένους ἡμῶν, τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας παραλλήλως μετὰ τοῦ μεγίστου θαυμασμοῦ μας! Διὰ τί; Μὰ δι' ὅλα ὅσα ἀκαταπονήτως ἐπὶ τόσα ἔτη ἀγλαοκάρπως, χαρισματικῶς καὶ πανσόφως ἐργάζεσθε· διὰ τὸν τόσον ἀπροσμέτρητον ψυχοσωματικὸν κόπον, τὸν ὅποιον νυχθημερὸν καταβάλλετε, διὰ τὴν τιθάσευσιν τόσων ἀμετρήτων ἀντιξοοτήτων, διὰ τὴν ἡρεμον δύναμιν μετὰ τῆς ὁποίας ἐπὶ συνεχῇ τριακονταετίαν δομεῖτε ὀργανωτικῶς καὶ ἀναδομεῖτε πνευματικῶς τὴν ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην Ὁρθόδοξον ἔκφρασιν καὶ τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸν μαρτυρικὸν καὶ μετὰ σπουδῆς ἀφανῆ ἐσωτερικὸν πόνον τὸν ὅποιον διακριτικῶς βαστάζετε, πολυμεριμνῶν, πολυαγρυπνῶν καὶ κυματομαχόμενος διὰ τὴν εὐδion καὶ ἄκρως εὐαίσθητον οἰακοστροφίαν τῆς Μητρὸς ὅλων ἡμῶν τῶν πιστῶν τέκνων Πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας...

Προσευχόμεθα δι' Ὑμᾶς διηνεκῶς Παναγιώτατε, προσβλέποντες μετὰ πολλῆς υἱικῆς ἀγάπης καὶ βεβαίας ἐλπίδος, ὅπως ὁ Κύριός μας, Σᾶς στηρίζει, Σᾶς κρατεῖ ὑγιαίνοντα, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας Αὐτοῦ.

Οἱ παρὰ τὰς τοπικὰς ἀποστάσεις ἀγαστοὶ καὶ ἄρρηκτοι δεσμοὶ τῆς παλαιφάτου Μονῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ μετὰ τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀνάγονται εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων, εἰς τοὺς ἁγίους γενάρχας, τὰ κλεῖσματα τῆς Βασιλευούσης, τὴν Βασιλομήτορα Αὐγούστα Ἀγία Ἑλένη καὶ τὸν κατ' ἐξοχὴν κτήτορά μας Θεόστεπτον Βασιλέα Ἰουστινιανόν. Οἱ δεσμοὶ αὐτοὶ ἐσφυρηλατήθησαν εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων καὶ μετ' ἐξαιρέτου μνημειακῆς ἀποτυπώσεως κοσμοῦσιν τὰς δέλτους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἡ ὁποία ὑπομνηματίζει τὴν ἀρχέγονον ἀγαπητικὴν σχέσιν καὶ βαθεῖαν ἐξάρτησιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, τοῦ ἐν σμικρῷ Βυζαντίου, μετὰ τοῦ ἐν Βυζαντίῳ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Ἐκπαλαι, εἰς ἐξαιρετικῶς δυσκόλους περιστάσεις διὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σινᾶ, σπεύδει πατρικῶς καὶ φιλοστόργως ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος, οἱ μακαριστοὶ καὶ ἅγιοι Προκάτοχοί Σας, Παναγιώτατε, ἵνα ἀποκαταστήσωσιν πανορθοδόξως, ὡς ἐγγυηταὶ τῆς κανονικῆς τάξεως τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν. Ἰδιαιτέρως ὑποσημειοῦμεν τὴν περίπτωσιν τοῦ λογίου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίου τοῦ Α' τοῦ Σιναΐτου, ὁ ὁποῖος κατόπιν εἰκοσιπενταετοῦς διαποιμάνσεως ἐν τῇ Μονῇ ἐξελέγη ἐν ἔτει 1830 Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, διατηρῶν ἕως τῆς κοιμήσεώς του (τὸ ἔτος 1859), τὸν τίτλο τοῦ Προέδρου καὶ Προστάτου τοῦ Σινᾶ. Ἀλλὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ ριζικὴ ἦτο ἡ λύσις ἡ ὁποία ἐδόθη παρὰ τοῦ ἀοιδίμου Προκατόχου Σας Κυρίλλου τοῦ Ζ' εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐκλεγέντος Κυρίλλου τοῦ Βυζαντίου ἐν ἔτει 1859, διὰ τῆς χειροτονίας Αὐτοῦ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ, ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐπίσης συνεχίζομεν νὰ γευώμεθα τὴν στενὴν σχέσιν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος διὰ τοῦ Σιναΐτικοῦ Μετοχίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν Μπαλατᾷ, πλησίον τῆς Σεπτῆς Ὑμετέρας Καθέδρας ἐν Φαναρίῳ. Ὡς κάλλιον ἡμῶν γνωρίζετε, τὸ ἐν θέματι Ἱερὸν Μετόχιον, εὕρισκόμενον ἐντὸς τῆς ἀμέσου Ὑμετέρας Ποιμαντορίας, κατὰ τὸ παρελθόν καὶ εἰς λίαν δυσκόλους περιστάσεις διὰ τὸ Γένος, πολλάκις εἶχεν χρησιμεύσει ὡς ἄσυλον καὶ ἀσφαλὲς καταφύγιον διὰ συνεδριάσεις τῶν κατὰ καιροὺς χειμαζομένων ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὡς χῶρος συναντήσεων μελῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, ὡς φάρος πολιτισμοῦ, διδασκαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ σχολὴ βυζαντινῆς μουσικῆς. Εὐγνωμονοῦμεν καὶ πάλιν διὰ τὴν πατρικὴν στοργὴν Σας, ἥτις ὑπλόγησεν ὥστε νὰ ἀναλάβῃ ὡς Πρόεδρος τῆς

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ ὁ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ κατὰ πάντα ἄξιος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου κ. Στέφανος.

Ὅποτε ὑπῆρξε θέμα ἀμφισβητήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας ἢ καὶ οἰασθήποτε ἐναντιώσεως, ἀφορώσης εἰς τὴν ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ Ἰουστινιανοῦ κατοχυρωθεῖσαν κανονικότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ, ιδίως ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει αὐτῆς ἐν ταῖς Ὁρθοδόξοις Ἐκκλησίαις (καὶ δὲν ἦσαν ὀλίγαι αἱ περιπτώσεις), τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς φωτεινότατος περὶ τὴν ὀρθοτόμησιν τῆς ἀληθείας Φάρος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐξέπεμπε πάντοτε καθαρότατον κανονικὸν Φῶς, μέσω τῶν ἐκάστοτε παναξίων προκαθημένων Του. Πάντοτε ὁ Οἰκουμενικὸς θρόνος προστατεύει στοργικῶς, προστρέχει δυναμικῶς καὶ στέργει ὑποστηρικτικῶς πρὸς τὴν ἀρμονικὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας τοῦ δικαιοδοσιακοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐκκλησιολογικῆς διατηρήσεως τοῦ ἀρχαίου Ἰουστινιανείου καθεστῶτος, τῶν προνομίων καὶ τῆς διοικήσεως, τῆς μοναδικῆς ἐν τῷ κόσμῳ «αὐτονόμου, αὐτοδεσπότου, ἐλευθέρας, ἀσυδότου καὶ ἀκαταπατήτου» Μονῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, συμφώνως πρὸς τὸ συμπεριληπτικὸν, καὶ ἄκρως ἐπεξηγηματικὸν διὰ τὴν Σιναϊτικὴν κανονικότητα, συγγίλιον τοῦ μακαριστοῦ Προκατόχου Σας Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ τοῦ Δ', τοῦ ἔτους 1782.

Τὸ πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς αἰείζωος ἀγιοπνευματικὸς σταθμὸς καὶ ἀκατάλυτος διαχρονικὸς θεσμός, προστατεύει συνοδικῶς τὰ ἱεροκανονικῶς καὶ διαχρονικῶς ἀποδοθέντα δίκαια τῆς Μονῆς μας καί, ἐναγκαλιζόμενον αὐτὴν ὡς πανορθόδοξος μήτηρ, συνεχίζει μετὰ ἀμερίστου ἀγάπης ἵνα μεριμνᾷ δι' αὐτήν. Διὰ τὸν σπουδαῖον λόγον αὐτὸν ἐκφράζομεν καὶ αὖθις δημοσίως σύμπαντες οἱ Σιναῖτες Πατέρες ἐν τῷ σεπτῷ Προσώπῳ Ὑμῶν, Παναγιώτατε, ἰσόβιον καὶ αἰώνιον εὐγνωμοσύνην μετὰ πολλῶν καὶ θερμῶν εὐχαριστιῶν!

Καὶ ἵνα μὴ μακρυγοροῦντες καὶ οὕτω ἐλαχιστοποιοῦντες ἔτι περισσότερο τὸν πολύτιμον χρόνον διὰ τὴν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ποθητὴν κοινωνίαν πάντων ἡμῶν, περατοῦμεν, ὑποδεχόμενοι τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ ἐκφράζοντες διάπυρον τὴν εὐχὴν ὅπως ἀξιωθῶμεν, ἐν ἀνεκλαλήτῳ χαρᾷ, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, «τοῦ πάλαι ποτὲ μετὰ Μωυσέως συλλαλοῦντος ἐπὶ τοῦ Ὁρους Σινᾶ διὰ συμβόλων», ἀλλὰ καὶ εὐελπιστοῦντες, ὅπως συντόμως ὑποδεχθῶμεν πάλιν τὴν Ὑμετέραν Πάνσεπτον Παναγιότητα ἐν τῷ αἰσθητῷ Σινᾷ.

Ὡς εὖ παρέστητε, Παναγιώτατε, μετὰ τῆς τιμίας Συνοδείας Ὑμῶν!